

Zalán Tibor

NAGY HALAK KIS TENGERE

*Veszélyesnek tűnik számomra, ha odadobjuk a szép „etika”
szót a kapitalo-parla-mentarizmus órkutyáinak.*

(Alain Badiou)

A dolgok végül szépen alakulnak A nagy hal
megeszi a kishalat és megkönnyebbül körben
a nagy tenger Ma is prolongálódott a teljes
kapituláció A szponzorok megrágnak az
asztal lábát A művészek meg énekelnek Ez
egy metafora Húzzák a hatalom és a pénz
nótáját Bealkonyodik És nem veszik észre

Nem veszik észre hogy bealkonyodott A nóta
a régi Hatalom és pénz Művészek táncolnak
a metaforagyárban Húzzák a szponzorok Az
asztal lábát már megrágták önszorgalomból Ma
is prolongálódott a Nagy Kapituláció
A tenger megkönnyebbül Kiöklendezi a kis
halakat A dolgok így alakulnak semmivé

EGY S MÁS A HALOTTRÓL

Mert aki meghal arra haragszunk Kínos És még
kényelmetlen helyzetbe is hoz minket Végül is
a gyász értelmetlen mert értelmezhetetlen Így
aztán anakronisztikus sírdogálni azért
akivel addig szétröhögtük az életünket
A helyi idővonalon megülnek a szarkák
a verebek Kivetítőn vigyorog a halál

Kivetítőn vigyorognak a verebek Halál
a szarkákra kik az idővonalon megülnek
Akivel eddig szétröhögtük az életünket
anakronisztikusan sír és közben sírdobál
A gyász értelmetlensége értelmezhetetlen
Végül csak kényelmetlen helyzetbe hoz ez is És
még mi haragszunk a halottra Nohát ez kínos

A NAGYAPA

Füstölnek a szőlők mondta nagyapa Kinézett
az ablakon de kint csak durva háztetőket és
lombjuk fakult fákat meg szemét között turkáló
kutyákat látott Nem fordult vissza mert érezte
hogy míg ő füstölő szőlők után nézelődött
háta mögött csöndben meghalt a kisöreg Így csak
nagyapák tudnak belehalni a költészetbe

A költészet tud nagyapákba így behalni Csak
kiszökött a kisöreg a háta mögül amíg
ő füstölgő szőlőtőkék után nézelődött
Nem fordult vissza mert érezte a kutya nézi
Szemét közt turkáló lombjukba vakult fák És a
durva háztetők az ablakon túlról Kinézett
Füstölnek a szőlőtőkék Ezt mondta S behalt